

Det er sådan en markedsfilosofi, som går ud på at rette på det indre marked og dermed få det indre markeds miljøomkostninger til at blive mildnet lidt hen ad vejen. Det er jo ikke nogen grundlæggende ændring af det indre marked på den måde, som hr. Ove Fich foreslog i forgårs, nemlig at man skal fastslå, at miljøet går forud for det indre marked. Sådan var det ikke, og derfor indeholder SF's dagsordensforslag heller ikke noget om, at miljøgarantien skal ændres. Det er derfor, jeg siger, at det er underligt at høre på, når hr. Jørn Jespersen står heroppe og siger: Jamen hvordan kan Venstre dog tillade sig at opretholde en svækket miljøgaranti? Jamen hvordan kan SF tillade sig at stille et dagsordensforslag, der ikke indeholder en styrket miljøgaranti? Det må jeg så til gengæld spørge om.

Jamen der står ikke noget andet, end at vi skal udnytte alle muligheder for at undgå, at der sker en sænkning af danske sundheds- og miljøstandarder. Jamen det er jo da et synspunkt, der er fuldstændig velment og pænt og ordentligt, men det indeholder ingen af de konkrete elementer, som har været inde i diskussionen. Det er blot det, jeg påpeger. Jeg lytter gerne, for jeg vil gerne have, som hr. Steen Gade sagde, en rimelig grund til at kunne stemme for SF's dagsorden, men jeg kan ikke se den.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Nu har jeg fire korte bemærkninger mere, og når de er afviklet, går vi tilbage til ordførerrækken. Men det er først hr. Kent Kirk for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Efter at have lyttet til debatten hele dagen må jeg nok sige, at det er mit indtryk, at der er mange, der bestræber sig på ikke at forstå hinanden, og det tror jeg egentlig ikke vi kommer ret meget videre med.

Altså det, der er problemet, når vi taler om miljøet og det indre marked, er, at der er to hensyn, der skal tages. Der skal tages hensyn til, at det indre marked kan fungere, og så skal der tages hensyn til, at vi kan føre den rigtige miljøpolitik; det er jo problemet, og det skal vi forholde os til. Vi kan sige, at som systemet er i dag, fungerer det ikke godt nok, og derfor ønsker vi fra konservativ side – som vores ordfører, fru Henriette Kjær, var inde på – at prøve på at finde en model til at løse det her problem, så vi på den ene side kan sige: Jamen det skal

ikke være sådan, at vi af politiske grunde prioriterer det indre marked over miljøet, men det skal heller ikke være sådan, at man bruger miljøet til at prøve på at forhindre det indre marked i at fungere. Derfor mener vi fra konservativ side, at vi på en eller anden måde skal prøve på at få Den Videnskabelige Komité styrket. Der skal være en forpligtelse til, når Kommissionen fremlægger sine forslag i Ministerrådet, at man så skal have rådspurgt Den Videnskabelige Komité. Hvis Den Videnskabelige Komité ud fra videnskabelige grunde – og ikke af politiske grunde – siger, at det her er det rigtige niveau for miljøet, og Rådet så ikke følger det, så skal man have ret til nationalt at kunne bruge miljøgarantien.

Dermed mener vi, at vi har taget de fornødne hensyn til det indre marked. Vi har sagt: Jamen o.k., der er altså nogle, der af politiske grunde vil prioritere det indre marked højere end miljøet. Det får de så lov til, fordi de har et flertal i Ministerrådet, men de skal ikke samtidig kunne forhindre, at enkelte lande nationalt prioriterer miljøet højere end det indre marked.

Det er det, det drejer sig om, og det er det, vi gerne vil have at Folketingets partier forholder sig til i stedet for den endeløse diskussion mellem SF og Enhedslisten, der aldrig, aldrig kan munde ud i noget som helst fornuftigt. Så vi beder ordførerne: Prøv at komme tilbage til lidt mere realistisk snak her.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er igen til hr. Jørn Jespersen om Udenrigsministeriets papir om miljøgarantien. Som hr. Jørn Jespersen nu har læst op to gange, så fremgår det af miljøgarantien, at man skal meddele Kommissionen, at man agter at benytte miljøgarantien. Og det er så dér, man kan se – hvis man læser Traktaten, som heller ikke er blevet ændret siden 1986 – at grunden til, at man skal meddele Kommissionen det, er, at Kommissionen skal have en chance for at vurdere, om den pågældende bestemmelse ikke er indført for at lave protektionisme, men er gennemført for at forbedre miljøet eller opretholde en national standard på miljøområdet, der er højere end de øvrige EU-landes.

Så jeg mener ikke, at der er noget nyt i det, hr. Jørn Jespersen har læst op her i dag. Vi har Traktaten, vi har papirer fra dengang, og alt pegede i retning af, at miljøgarantien ville virke, og det, der jo var en del af debatten dengang –